

Toulouse-Lautrec

Sto zvířat

Má červený kalhoty a modrej deštník pod paží
Trpasličí postavu a tak rád lidi uráží
Bydlet v levným hampejzu, to nic dobrýho nevěstí
Občas by rád zapomněl, že krása se rodí z bolesti

V Moulin Rouge má vlastní stůl a na zdech vlastní obrazy
Nana, Kobylka a Žravá, co furt jí a tlustá není
A pak Róza Rezavá, ta, od který se nakazil
Slyšeli už tolikrát, že krása se rodí z utrpení

Orchidej v deliriu a Padlej anděl
Mu Marseillaisu zpívaj
Po dvou lahvích absintu, i když svítá
Už se připozdívá
A rodina ho proklíná
A dobrej konec nečeká
Toulouse-Lautreca
Toulouse-Lautreca

Za nádražím Saint Lazare, v pivnic u Mrtvý krysy
Za pár obrazů teď všechny trosečníky světa hostí
Před odjezdem do blázince naposledy zapálí si
A zaskřehotá: „Dámy, krása se rodí z ošklivosti“

Orchidej v deliriu a Padlej anděl
Mu Marseillaisu zpívaj
Po dvou lahvích absintu, i když svítá
Už se připozdívá
A rodina ho proklíná
A dobrej konec nečeká
Toulouse-Lautreca
Toulouse-Lautreca
Toulouse-Lautreca
Toulouse-Lautreca
Toulouse-Lautreca